

XVII. kötet

Budapest, 1902. október 19-én.

42. szám.

A tetszalott.

Egy erdélyrészi városban élt egy örmény temetkezési vállalkozó, a ki éber figyelemmel kísérte a beteg emberiséget s alig húzták meg valakinek a lélekharangot, néhány percz mulva már ott termett a girgucz, hogy másokat megelőzve, olesó ajánlatot tegyen a temetésre vonatkozólag.

Meghallja egyszer, hogy Dikics Péter uram, a ki immáron kerek ötven esztendeje remekel a lábtyűművészet terén, örökre letenni készül a mustát és kaptafát. Sőt mire a hír fülébe jutott, a Párkák talán már el is vágják élete szurkos fonalát. Nosza siet a gyászházba, megméréndő az Istenben boldogult majsztram földi porhüvelyének hosszát, hogy olyan kényelmes koporsót szállithasson számára, a milyen kényelmes lábbeliket szerkesztett neki évtizedeken át a mester.

Óvatosan nyit be hozzá s bosszankodva látja, hogy a szívós életű majsztramot még nem tudta legyűrni a kaszás. Sőt az ágyon ülve javában kanalaz egy tálból,

mintha csak erőt akarna meríteni belőle arra a nagy küzdelemre, a melyet a halállal megvívni készül.

A girgucz, a kiről nyilvánvaló volt, hogy mi járatban van, nem jött zavarba, hanem szerényen visszahúzódott, redves fogai közt mormogván:

— Úgy látszik, korán jöttem.

A majsztram állapota másnap jobbra fordult s midőn az ablakon át meglátta, hogy a temetkezési vállalkozó újra az ő portája felé tart, rögtön készen volt a tervvel, hogy megtréfálja az élelmes örményt.

Egyet int feleségének s mire az örmény benyit a szobába, a majsztram ott feküdt behunyt szemmel kinyújtózkodva mozdulatlanul az ágyon.

A temetkezési vállalkozó a halottas ágyhoz siet, szó nélkül előveszi mérővesszejét s kezdi mérni a majsztram porhüvelyét.

Dikics uram ekkor hirtelen kirugja kezéből a mérővesszőt s két karjával átöleli az ijedtében szinte nyava-





lyássá vált temetkezési vállalkozó nyakát. Örült a girgucz, mikor végre kijutott a szabad levegőre s úgy elinált, mintha kergették volna.

Bolondvár titka.

A Közép-Duna felső részének dunántúli oldala, Csepel-sziget átellenében egész történelemtár. Hegy-völgy a föld, telve ókori temetőkkel, barlangokkal, római építkezések romjaival, török dülások emlékeivel.

Itt Adony alatt, a kulcsi réven felül, egészen a szentmihályi puszta alján sirdombokkal van tele szórva a Duna partja. Hosszúkás, sűrű kis földhányások: egyik már összehorpadt, a másik ép, amazok egybeolvadtak. Vajjon mit takarnak?

A Duna rendesen foly tova, mintha félne megzavarni a vidék nyugalma. Csak néha tavasszal, mikor a hegyekről beömlő hóviz megnöveszti medrét, fogja el a vágy, hogy elsöpörje útjából a halmokat, eláraszsa a világot; csak ilyenkor tör felduzzadt árjaival a partnak és kimos egy-egy sirt. Mikor aztán a kudarcot vallott vén folyam visszatér medrébe hódító útjáról, a sirok helyén gyakran találunk régi fényes ércpénzeket, elkorhadt csontokat. A pénz túlélte az embert.

Kissé feljebb áll a Vöröspart. Vörvörös a színe alulról föl. Bámulják a hajókról. Mitől ilyen? Természetes színe-e, vagy vértől piros? . . . A temető és a part közt levő fensíkon régi táborhely látszik, hosszú sorban vájt üregekkel, étkező katlanokkal.

Itt a *Bolondvár* is.

Ám ennek a falát, romját, hiába keresnők akár a hegyen, akár a völgyön. Ez a vár nem nyúlt az ég felé, hanem le a földbe, mélyen alá. Szádáját eltakarja a körötte nőtt bodza- és túskebokor, bojtortján. Avatatlan

Az én édesanyám.

Az én édesanyám oly egyszerű asszony,
Nem tömték a fejét tudománnyal teli,
De azt, a mit ő tud, — hiába is mondják, —
A földiánsokban senki meg nem leli.

Tud szeretni forrón anyai szívével
S bár kótát se tanult, eldudolgat szépen,
Nincs is az a zene, nincs is az a nóta,
Mely az ő dalánál szebb lehetne nékem.

Nem is tanították ám leánykorában,
Hogy kell életpirral ellátni az arcot,
Földöntúli vágyak sem dagaszták keblét,
Hanem ő kenyeret, hajh, sokszor dagasztott.

Érti is a főzést, tartsa meg az Isten,
Királyok asztalán sincsen olyan étel,
A melyet ő teremt, igazi tudással,
Azzal a két áldó, jóságos kezével.

Mikor otthon vagyok, megbámulom én is,
Olyan mohón eszem, úgy ízlik a falat
S melyet úgy gyűlöltem kisdíák koromban,
Százszor is megáldom a — főzőkanalat!

Árkosi Odön.

nem is találná meg. Hová megy, mekkora, nem tudja. senki. Bár a pusztától alig egy lövés, a nép elkerüli, fél a helytől még az állat is. Mikor a gulya delelőre levonul a part alá hűsölni, meg-megtorpad a domb oldalán, a vár fölött. Csendes időben úgy kong a hegyoldal, mint az üres hordó. Ettől a kongástól aztán megiramodik a gulya és meg sem áll, míg térdig nem gázol a Dunavízben.

A barlangvár neve, eredete már kiment a nép tudatából, bár ennek körében még sok hagyomány van, mely azt mondja, tele van az fényes termekkel kincses ládákkal és mérföldekre terjed. A ki bemerészkedett, örült, ha kijöhetett, vagy kimentették. Ez aztán rémülve beszélte, a mit látott, a mig beljebb a rossz levegő elfogta, fojtogatta, elvette az öntudatát.

Most dolog ideje van, a nép nem igen törődik a csodával; csodánál, mondánál jobban érdekli a kasza pengése, a cséplőmasina zúgása.

A puszták népe mégis különös dolgokat sugdos. *Meg-elevenedett a Bolondvár*. Léptek vezetnek ki és be, csizmás, czipellős nyomok, mindig frissek.

A környék népe szentül meg van győződve, hogy oda jószándékú ember be nem teszi a lábát, csakis rablók, vagy kincskeresők lehetnek a barlang látogatói. Különösen a tanyai méhész (a ki pedig nagy tekintély a pusztában, mert «kilenczczör egzamentált») ijesztette embertársait, a ki fegyveres törököket látott ott.

Hol az az ember, a ki behatoljon az üregbe megnézni

kik a látogatói, a ki megkérdezza, mi a czéljuk, mi a keresetük az elhagyatott, elátkozott földvárban?!

Akad ilyen is a kanászgazda személyében, a ki fogadkozik, hogy ő megnézi, nem fél ő száz töröktől se.

A friss nyomok világosan mutatták, hogy a keresettek benn tanyáznak. Hanem a gazda iváncsai és fura portéka az iváncsai ember bátorsága. Vakmerő, nagy az, hanem olyan bolond természetű, hogy a legnagyobb szükségben elhagyja lakát, a szívet és leköltözik a gazdája lábaikrájába. Nincs is a környéken nagy becsülete az iváncsai ember bátorságának.

A nap még magasan állt, mikor a gazda megindult bojtárjával a barlanghoz.

A szélesendes pusztai kánikulai délután olyan sejtelmes, nyomasztó, akár a sötét éjjel. Szerelemre, bűnre csábit, majd félelmet gerjeszt . . .

Igy volt az most is.

Mikor a gazda, Bakos Bálint, odaért az üreg szájához, elhagyta a vakmerőség, oda szólt hát a Gergő gyereknek:

— Te gyerekek, nem férök én itt be, tán bujnál be te, osztég ha baj tanál lönnyi, én is utánad férközöm.

— Megpróbálom, — mondja a gyerekek.

A gyerek bemegy, jó ideig benn van, hanem kijövet a kanászgazdát nem látja sehol. Az már a hegy túlfelén van. A gyerek fölkeresi. Szabadkozik a kanász:

— Kóbor eb gyütt a Dunáru, megiramolt a konda, muszaj voltam elgyünni. Hát mit tanáltál ecsém?

Hanem a Gergőnek beszélhet, nem szól az egy szót is; se szép szóra, se fenyegetésre nem szólal meg. Még akkor se, mikor az egész pusztá körül fogja:

— Szólj, Gergő, kapsz új kalapot, új bugyogót.

A gyerek megnémult.

Ez a hír járta be a pusztákat. Mit is láthatott, a mi ezt tette szegénnyel?

Harmadnapon a kasznár is tudta a csodát. O azonban nem akarta elhinni a Gergő megnémulását. Fölparancsolta a bojtárt magához, bevitte a külön szobájába, ott azt mondta:

— Látod fiam ezt a tallért, meg ezt a botot. Melyik kell?

A fiú a tallérhoz nyult.

— No, a ki áldód' van, úgy lásd, ha meg nem szólalsz, a botot kapod; ha szólsz, a tallér a tied!

A gyerek hallgat, csak a bot fölemelésénél mondja hirtelen:

— Hászen szólnék én, ha a tekintetős kasznár úr el nem árulná. Mert hát aszonta a méhész úr, agyonüt, ha a számat ki meröm nyitni. Mivelhogy ő volt az odúban a szép kanásznével, oszt úgy mulattak, hogy még bort is ittak.

Róvó Aladár.

Ártatlan fegyver.

Egy kérkedő kapitány kihúzván kardját, azt szokta mondani:

— Az egész hadseregben nincs ilyen jó penge, mint ez!

Egyszer, midőn újra így kérkedett, egyik tisztársá oda szólott neki:

— Elhiszem azt, hogy jó, hiszen soha sem tett kárt senkiben!

Ok.

Őr. (a szalmakeresztben fekvő bepálinkázott atyafihoz). Mit fekszik itt? Nem szabad itt feküdni! Érti!?

Atyafi. Nekem szabad, én szalmaözvegy vagyok!

Jó gyomor.

Éhenbőgh találkozott az utczán egyik barátjával, a ki meghitta őt ebédre.

— Nem lehet, barátom, — szabadkozik Éhenbőgh, — ma a hideg lel.

— Kapsz majd egy kis jó levest!

Éhenbőgh rá állott s az ebéden úgy evett, mint egy farkas és ivott, mint egy gödény.

— Barátom, — mondá neki a barátja, midőn elváltak, — jőjj hozzám ebédre, a mikor csak tetszik, de ajánlom, gondoskodjál róla, hogy ne leljen a hideg!

Furesa sajnálkozás.



— Juliska, igaz, hogy újra férjhez mégy?

— Igaz. S biztositalak, hogy vőlegényem nagyon kedves, jellemes, jó ember. Csak azt sajnálom, hogy szegény megboldogult férjem nem láthatja, milyen jól be van töltve az ő helye!

Kétféle ezúg.



Mama (a szomszédaszobából). Lányom, ne állj az ablakban. Nem félsz a czúgtól?

Ilna. Hogy félnék, mikor olyan fess hadnagy vezeti!?

A vitéz papucshős.

— Mögvertem az asszonyt, bátya, — mond dicsekedve Pupák gazda, — hanem most mán olyan embör kéne, a ki a feleségöm szobájából kihozná a kalapomat.



Nem az erős, ki várt rombol
S keze nyomán falvak égnek,
Hanem az, ki könnyü szerrel
Ellenáll a kísértésnek.

Czakó Károly.

Ha azt halljuk másoktól, hogy megváltoztunk, biztos, hogy bizonyos tekintetben gazdagabbak vagy szegényebbek lettünk.

Vigasztalódás.

Egy vigjátékiróhoz, midőn legördült utoljára a függöny, oda fordul egyik barátja s annak a véleményének ad kifejezést, hogy a közönség elégedetlenül távozik a színházból, mert nem értett a darabból semmit.

— Brávó, brávó! — ujjongott a szerző.

— Te még örülsz, hogy a közönség hidegen fogadta a darabodat?

— Persze hogy örülök, — válaszolt a szerző, — mert ha a közönség az első előadáson nem értett semmit, kénytelen másodszor is eljönni s én több pénzt szerzek!

Csavargó-humor.

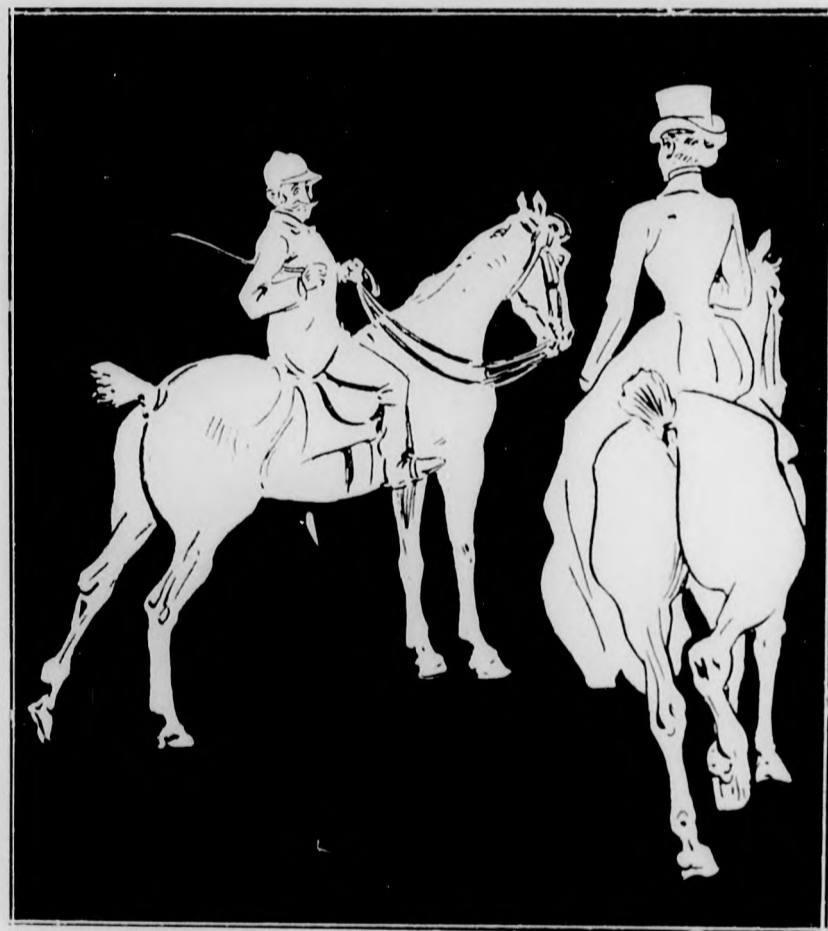
Rendőrkapitány. No, megint itt van kend Fütykös Pál? Hát elfelejtette, hogy tegnap harmadízben tiltottam ki a város területéről?

Csavargó. Tekintetes uram, itt szeretnék meghalni.

Rendőrkapitány. Meghalni egyre megy Pápán, vagy Bugacson.

Csavargó. Nem egészen, tekintetes uram, mert arra mifelénk, különösen az én falumban, Bugacson, nagyon egészségtelen temetők vannak.

Egy kis különbség.



— De, édes báróm, ön azt erősítette, hogy ez a ló jó futó!

— Bocsánat, grófnő, én nem azt mondtam.

— Igen, azt mondta, hogy egyszerre ért Pozsonyba önnel, a ki vasuton utazott oda.

— Ugy van, csakhogy én egy nappal későbbem indultam.

Trafikban.

A falusi atyafi bemegy a trafikba s kérdi, hogy ott árulják-e a sorsjegyet, amékkal nyerni lehet? A trafikos kezeit dörzsölve, mosolygó képpel mondja:

— Persze, hogy itt! Hát aztán milyenféle kell?

— Milyen? Hát olyan, a melyikkel ezer forintot nyerek!

— Hm, — mondja a trafikos, — adok én kigyelmednek olyat, a melyikkel száz ezeret nyerhet!

— Olyan nem kell, nékem csak ezer forintra van szükségem.

— Jól van hát no, ezzel ezer forintot fog nyerni.

— Oszteg biztosan, ugy-e?

— Persze, persze!

— Hát tudja mit, trafikos úr, én meg is veszem, de a trafikos úr fizessen ki előre ötszáz forintot, a többiért majd eljövök!

— Hm, még van kigyelmednek esze!

— Hát hiszen az észet nem csak a trafikban tartják!

Gonosz nyelv.

Egy hölgy ismételve előhozakodik öreg lovagja előtt:
— Én már harminczkét éves vagyok, harminczkét éves, tudja?

— Már hogyné tudhatnám, — válaszolt a lovag, — hiszen már tiz év óta folyton hangoztatja előttem.

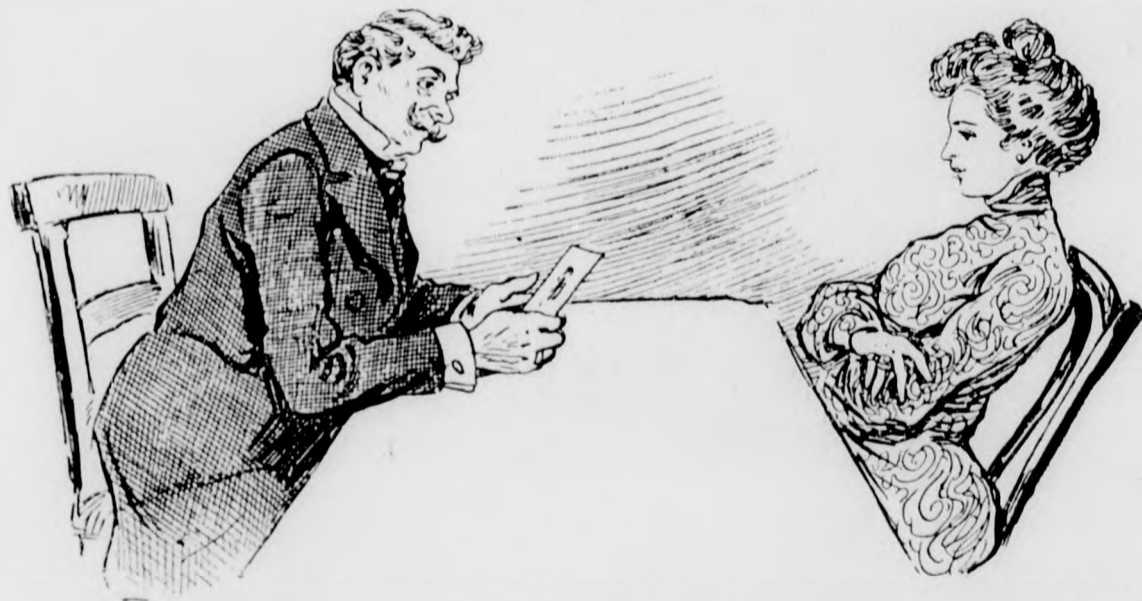
Ingyen fürdőben.

Inasgyerek. Lehet-e még fürödni?

Fürdőszolga. Igen, csak váltsál ruhát!

Inasgyerek. Kell is nekem ruha, nem félek én a meghüléstől.

Furcsa felkiáltás.



Leány. Mikor gyógyulsz már ki abból a féktelen kártyaszennvedélyedből?

Fivér. Mikor te, hugom, föltagysz az udvaroltatással.

Leány. Ah, szerencsétlen! Hát egész életeden át kártyázni akarsz?

Gonosz nyelv.



— De, édes Arankám, milyen kiterjedt rokonságod van neked! Már félórája nézem a fiatal emberek arczképeit, a melyek ebben az albumban vannak s a kik, mint mondog, valamennyien unokafivéred!

A magyarázat hevében.

V. város levéltárnoka egy társaságban nagy tüzzel beszél a dohányzás ártalmas voltáról. Egyik fiatalabb hallgatója közbeszól:

— Hisz' úgy is tudjuk már azt tapasztalatból.

— No, hát maga számár! Tanulja meg, ha eddig nem tudta, hogy: a bove majori discit arare minor, vagyis: nagyobb ökörtől tanul szántani a kisebb.

Két álom.

Ablakából szőke leány
A távolba néz merengve,
Ablak alatt föl és lejár
Szegény ifju, bús a kedve.

Bús a kedve, mert a szép lány
Az ablakból meg se látja,
Gondolata messze elszáll
Ragyogó Tündérországba.

Tündérország vén királya
— Úgy álmodja — eljön érte, —
S mig letéved pillantása,
Öröm csillog a szemébe'.

És az ifju mindezt látva,
Remélni kezd, szive boldog,
Nem is sejti ezt a lányka —
Csalfa álmok — földi dolgok!...

Haan Béla.

Furfangos udvarló.



— Kisasszony, engedje meg, hogy egy csókot adjak.
 — Nem. A csók terjeszti a mikrobákat.
 — Nos, akkor adjon maga nekem, én nem félek a mikrobáktól.

Fordított világ.

Vendég. Hogyan van az, vendéglős úr, hogy a sör meleg, a sült pedig hideg?

Vendéglős. Jaj, kérem, most minden tekintetben fordított világot élünk!

A hányszor ...

A hányszor templomban ülök,
 Mormolva halkán,
 Mig a keresztben csüng szemem,
 Imát mond ajkam.

De nálad leányka, idő
 Imára nem jut,
 Hisz ez imádkozó ajak
 Rabolni is tud!

Árkosi Ödön.

Kétértelmű hirdetés.

«Saját gyártmányú párisi czukorkáimat,
 jeges kávémat, fagylaltomat egyszeri próba-
 megkóstolásra melegen ajánlom.»

A félreismert éljen.

Kleofás Gáspár diák lump fráter volt. Bármennyire is rajongott a görög nyelv professzorának személye iránt, mindig hadi lábon állott a klasszikus tudományokkal. Pedig ugyancsak rá fért volna a görög nyelv kellő ismerete, mert apja, nyugalmazott vizvezetési ellenőr lévén, fiát tengerészeti pályára szánta, melyen tudvalevőleg a görögök nem kis szerepet játszanak.

Egy izben disznótéri multság után felettébb álmosan jött az osztályba s az óra előtt a padra lefeküdvén, csak annyit mondott szomszédjának:

— Te, Jóska, ha az öreg valami jót talál mondani, üss oldalba, hogy én is éljenezhessek.

Kesernyész professzor rendes időben becsoszogott s szokása ellenére mindjárt az óra kezdetén elővette jegyzőkönyvét s egész véletlenségből Kleofás nevének akadt meg pillantása.

— No, feleljen nekem egyszer az a nagy imposztor Kleofás Gáspár!

A jó szomszéd egy jó oldaldőfessel csakhamar tudtára adta, hogy baj van. Kleofás hirtelen felugorván, teli torokból rá zúditja: Éljen!

A professzor egész meg volt lepelve e különös magaviseleten, de nyugalmát nem veszítvén el, így szólott:

— No, maga lumpfráter, ez is csoda dolog, hogy egyszer maga is megtanulta a leczkéljét, de tudja, most már azért sem engedem felelni. Üljön le!

Jól következett.

Egy paraszt három számmal tér vissza a vásárról.

— Ki az ördögnek van arra szüksége? — kérdi a felesége.

— Ne kárpálj anyjuk! — csitítja a paraszt. — Előrelátásból vettem őket, mert az iskolakötelezettség mián egyre kevesebb lesz a számár.

Banketten.



Tanár. Látja, nagyságos asszonyom, én mindig lelkesedtem az erős nőkért ...

Hölgy (hizelegve). Ah s aztán?

Tanár. Igen, de csak ha szépek és fiatalok voltak!

A visszhang.

Vendég. Kérek egy pörköltet.

Pinczér (két pörköltet hoz). Parancsoljon!

Vendég. Miért hozott két adagot, hiszen csak egyet kértem?

Pinczér. Máskor tessék halkabban mondani, mert a konyhában a visszhangot is meghallották s egy helyett két adagot adtak.

Iskolában.

Tanító. Mondd meg nekem, Jóska, hányféle lánczot ismersz?

Jóska (gondolkozás után). Csak kettőt és pedig: óralánczot és nyaklánczot.

Tanító. Nos, ki tudja megmondani, hányféle láncz van még?

Izidor (büszkén). Lánczhid!

Furesa ok.



Egy hölgy épen szabójával értekezik egy új utcza ruha felől, a melyet csináltatni akar, midőn belép a szobalány s jelenti:

— Nagysága, kérem, itt van a doktor úr!

— Az orvos? — töpreng a hölgy bosszankodva a megzavartatásért. — Mondd meg neki, hogy most nem fogadhatom, mert rosszul érzem magamat!

Fején találta a szeget.

A szakolczai hajdunak in illo tempore a fizetésén kívül ki volt formálisan kötve beneficiumul az is, hogy krumplit tarthasson a — vizipuskában. Egyszer tűz támad. Hozzák a vizipuskát, de nem adja a vizet, mert krumpli volt benne. Sok ház égett le. Összeül a magistratus, mi legyen a teendő jövőre? A krumplitartást meg nem tilthatták, mert benn volt a szerződésben. Elhatározott tehát, hogy a hajdu tarthat ugyan továbbra is krumplit a vizipuskában, de a jövőben köteles lesz azt tüzeset előtt egy órával kiüríteni.

Hogy le ne tapossa a vetést.

Bevetették a földet a kis-surányiak. Aztán kihívták a birót a mezőre, hogy nézze meg a vetést.

— Szép, szép, — mondja a biró meglegedetten a vetés szélén.

De biztatták, menjen beljebb és ott is nézze meg.

— Már hogy tenném? Talán csak nem taposom össze a vetést!

— Oh, azon könnyü segíteni.

Erre aztán négyen a vállukra vették a birót és úgy vitték be a vetésbe.

A szórakozottság netovábbja.



Egy szórakozott tudósnak a viczinálison egész éjen át kellett utaznia. Miután elhelyezkedett a kocsiban, levetkőzött s lefeküdt. Előbb azonban gondosan kitette a kocsijá elé lehúzott cipőjét kifényesítés végett.

Egészséges séta.

Egy férj elkísérte meghalt feleségét utolsó útjára; de annyira levertnek látszott, hogy barátai komolyan féltették egészségét. A temetőből hazaérve, megkérdi tőle egyik barátja, hogy érzi magát?

— Elég jól, — volt a válasz, — ez a kis séta jót tett nekem!

Eltalálták.

Tornyot építettek a kis-surányiak, de mikor felépült, látták, hogy nem jön bele a világosság. Elhatározták, hogy közös erővel tovább tolják borsószemekben, hogy könnyebben gördüljön. Hogy pedig megtudják, mennyire tolták a világosságra, egy gubát tettek a templom mellé. Elkezdtek tolni a borsó szemeken. Persze, hogy csak ők gurultak tovább hátrafelé a borsókon. A gubát meg ezalatt tulról ellopta valaki. Kis vártatva meg akarják nézni, mennyire haladtak. Hát sehol sem látják a gubát.

— Bizonyosan rá tolták a templomot, — volt az egyhangú megállapodás.

A hegymászó partie.

Mariska hazatért a kirándulásról . . .

Hogy folyhatott volna most ott a szó másról?

Kedves emlékektől a lány hevült, égett.

Stanczi néni nagyon kíváncsi e végett:

«A hegy megmászása, mondd, ugyan hogy esett?

Tán csak jó idő volt? Eső, hó nem esett?»

«Nagyszerű volt, néni! Soha annál szebbet,

Nagyobb gyönyört adó és fölségesebbet!»

«Ah, ugyanazt mondja vezetőd is, Mátyás,

Hogy a Mátrában van a legszebb kilátás.

El kell tehát hinnem, nincsen egyéb hátra;

Pedig én azt hittem, százszor szebb a Tátra!»

«Halálíg azt fogom hitemre vallani,

Hogy nincs a Mátránál pompásabb valami!

Nénikém, szebb időt nem reméltünk, vártunk,

Valóságos égi fellegekben jártunk!

Előttünk, mögöttünk sűrű ködöt látván,

Elbűvölt-bóditott e misztikus látvány.

Mindig azt éreztük: valamire várunk, —

Mintha itt épülne pompás fellegvárunk . . .

Mama — igaz, — meghült és most nagyon náthás;

De ma már neki is pompás a kilátás!»

«Ugyan kicsi hugom, hát elment az eszed?

Hisz magad s anyádat gúny tárgyává teszed!

El ne mondd ezt másnak, mert bármint szeretnek,

Legjobb barátnőid — biztos — kinevetnek.

Ki hegyen ködben jár, szid Istent, ördögöt;

Te meg a legjobban dicséred a ködöt!

Hisz ködben nem látni fát, sziklát, madarat!

A pompás kilátás hát akkor hol marad?»

«Oh, kedves nénikém, ha a ködbe veszttem,

A legszebb kilátást ép akkor élveztem!

A fülembe csengett égi hárfá, líra —

Ott lett kilátásom a legjobb partiera!»

«Oh, te hamis kislány, most már nagyon értem.

Be kár, hogy a ködtől, hegymászástól félttem!

Megbánni nem késő, most is van még jogom,

A hegymászó sportot gyakorolni fogom!»

Bor-Bál.

Furesa evés.

Egy úr meglátja a vendéglőben barátját, a ki evés közben szakadatlanul ujságot olvasott.

— Hogy lehet enni és olvasni egyszerre? — kérdi tőle.

— Semmi sem könnyebb: egyik szememmel olvasok, a másikkal meg eszem.

Megfelelt.

Egy fősvény apa, a ki két fiát valósággal éhezettette, egyszer ebéd közben azt találta kérdezni a nagyobbiktól:

— No, Imre, mi szeretnél lenni?

— Jóllakott, — válaszolt gondolkodás nélkül a gyerek.

Nevető fejták.

Nem szólok egyetlen szót
 Hanem mindenkinek jót
 Kivánok halálom után,
 Az fényes egekbe jutván.
 Gyáni Esvány.
 Akkurátus örök halott lettem,
 Az halálban már megfeneklettem,
 Mindörökké!
 1874-be
 Dinnye, szilva meg
 Korelaidénybe.

Korela vagy torokfájás,
 Heptika, vagy mifajta más,
 Hideg avagy meleg láz,
 Mindegy, ha az sirba ráz.
 Mint a fának a levele,
 Hullni kell a sirba bele;
 Mint Vargáné Katiczája.
 Áldás szálljon százszor rája!



Budapest, M. H. Egyikben van ötlet, de az is elvész a nagy szóáradatban. — *Nemo*. Valamennyi sikerült, ha nem is valamennyi új. — *Debreczen*, K. Mind a javából való. — *Budapest*, D. F. Nem régen közöltük egyik változatát. — *Budapest*, B. B. Van miben válogatnunk. — *Budapest*, K. L. Csinos versikék; de sajnos, nem humoros, hanem komoly lapba valók. — *Andor diák*. Valamennyi helyet kap. — *Budapest*, Z. K. Egyiket a közlendők közé tettük. — *Tréfa*. Megüzentük annak idején, hogy kicsi a magva a vers terjedelméhez képest. Talán segíthetne rajta.

Magyar királyi államvasutak.

139800/902 sz.-hoz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1903. évben esetleg az 1905. év végéig évenként szükséges mintegy 6000 darab fürdőszivacs szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Az ivenkint egy koronás m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb 1902. évi november 7-én déli 12 óráig a magyar kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál benyújtandók vagy postán oda küldendők. Ugyanezen időpontig átadandók ugyanott a kötelező minőségi minták is. Bánatpénz gyanánt az ajánlott anyag évi értékének 5 %-a legkésőbb 1902. évi november 6-án déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Ajánlat egy vagy három évre és kisebb mennyiségre is tehető. Szállításra nézve mérvadó és kötelezők a 122291/96. sz. általános szállítási feltételek. A pályázatra s szállításra vonatkozó egyéb részletes módozatok az ajánlati felhívásban foglaltatnak, mely az igazgatóság anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál, valamint az üzletvezetőségeknél és a hazai kereskedelmi és iparkamaráknál betekinhető. Ezen ajánlati felhívás az ajánlatot tenni szándékozónak a fentnevezett anyag- és leltárbeszerzési szakosztály által ingyen adatik ki, vagy kívánságra postán megküldetik.

Budapest, 1902 október hóban. *Az igazgatóság.*

147546/902. szám.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak összes vonalain 1903. évben szükséges mintegy 250,000 drb Grover-féle biztosító-gyűrű szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A különleges feltételeket tartalmazó ajánlati ürlap, valamint a szállításra vonatkozó és az ajánlattételnél kötelező részletes módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás, valamennyi hazai kereskedelmi- és iparkamaránál megtekinthető és az alulírott igazgatóság «anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál» (Budapest, VI., Andrássy-út 73. sz., II. emelet, 40. ajtósz.) díjtalanul kapható. A szabályszerűen kiállított egy koronás magy. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok, a 60 filléres bélyeggel ellátott és aláírt ajánlati felhívással együtt, lepecsételve legkésőbb f. évi november hó 5-ének déli 12 órájáig a fentemlített szakosztályánál benyújtandók, vagy pedig posta útján oda küldendők és a boríték ezzel a külcimmal látandó el: «Ajánlat 147546/902 számhoz». Bánatpénz gyanánt az ajánlandó biztosító gyűrűk értékének 5 %-ka, legkésőbb f. évi november hó 4-ikének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (Budapest VI. ker., Andrássy-út 73. sz., földszint) akár készpénzben akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban leteendő. Bánatpénz nélküli és később benyújtott, valamint olyan ajánlatok, melyek nem az előirt módon tételnek, vagy a melyek az aláírandó ajánlati felhívás nélkül nyujtatnak be, figyelembe nem fognak vétetni.

Budapest, 1902. évi szeptember hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága.

151182/902. sz.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak vonalain 1903. évben, esetleg 1904. és 1905. években szükséges vastagszálú vászon szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A pályázat tárgyát képező vászon évi mennyiségét föltüntető ajánlati ürlap, valamint a szállításra vonatkozó és az ajánlattételnél kötelező részletes módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthető és az alulírott igazgatóság «Anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál» (Budapest, VI., Andrássy-út 73. sz., II. emelet, 46. ajtósz.) díjtalanul kapható. Az ajánlati ürlapon megfelelően kiállított egy koronás m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok, a 60 filléres m. kir. okmánybélyeggel ellátott és aláírt ajánlati felhívással együtt, lepecsételve legkésőbb f. évi november hó 12-ének déli 12 órájáig a fentemlített szakosztályánál benyújtandók, vagy posta útján oda küldendők. Az ajánlat boríték a felirattal látandó el: «Ajánlat 151182/902 számhoz» Bánatpénz gyanánt az ajánlandó vászon egy évi értékének 5 %-ka legkésőbb folyó évi november hó 11-ének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál, akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban leteendő. Bánatpénz nélküli és később benyújtott ajánlatok, valamint az olyanok, melyek nem az előirt módon tételnek, vagy a melyek az aláírandó ajánlati felhívás nélkül nyujtatnak be, figyelembe nem fognak vétetni. Budapest, 1902. évi október hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága.

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföldi jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapesten, V., Váci-körút 18. sz.* alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezettnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

Mefisztó!

Budapest, Kerepesi-ut 19.

(Uránia-színház mellett.)



Büvészeti és tréfás cikkek.

Laterne magikák 1 koronától; kine-
matográfok 18 kor.-tól; gőz-, villá-
mos- és hevítt levegő által haj-
tott gépek, vasutak 2 kor. 40 fill.-
től; tanítva mulattató játékszerek, teljesen
veszélytelen; mechanikai játékok kisebb
gyermeknek 50 fillértől; fizikai és
vegytani kísérletekre szolgáló gyűj-
teményes szekrények; fényképező és
látszerészeti cikkek.

Villamos zseblámpák

6000 világításra 4 kor. — Árjegyzék ingyen

PÉNZKÖLCSÖNT

szerez minden irányban fővárosi és vidéki Hono-
rátióknak (állami és magánhivatalnokoknak), vala-
mint katona-tiszteknek, kereskedők- és iparosok-
nak, kezes és kezes nélkül a legmagasabb ösz-
szegig, 3 hótól egész 75 évig terjedő időre, a legese-
kélyebb heti törlesztés mellett is, ugyszintén megem-
lítjük, hogy vállalatunk bármilyen más reálishan
combinálható pénzügyi transactió, vagy adásvé-eli és
birtokcsere tárgyában a nagyérdemű közönségnek
szívesen áll rendelkezésére. **Ertekezés este 9**
óraig; méltányos feltételek, gyors és diszkrét elintézés.
Szilágyi és Társa, törvényszékileg bejegyzett cég,
VIII., Aggteleki-utca 2/a. (Luther-udvar). Telefon
55-33. A vállalat fennáll 1896 óta.

Kérjen prospektust (válasz-
bélyeg).

Megnyilt

Magyarország legnagyobb

maradék áruháza

Weinreb Fülöp, Váci-utca 30,

(Haris-bazár) a kapu alatt jobbra.

Legdivatosabb női ruhaszövetek, vásznak, kanavász, chif-
fon, asztalkendő, szalvéták, stb. és az összes női és
férfi divat-cikkek bámulatos olcsó elárúsítása.

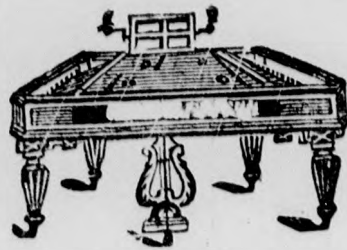
Bőrszékpar,

butorbőrsajtolás és bőrfaragás

KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utca 2,
az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi bőrszékek és
karos-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. Használt
nádszékek átalakítása bőrszékekre.



Ne vegyen senki hang-
szert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb
képes árjegyzékét át nem
olvasta, melyet ingyen
és bérmentve küld

Budapestről, Ki-
rály-utca 44/U.

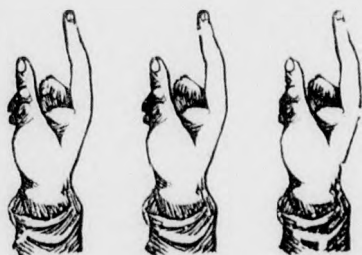
Hirdetések

e lap részére csakis a hirde-
tésfelvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,

Szervita-ter 8. sz. alatt
vétetnek fel.



MAI és TSA

cs. és kir. udv.
fényképezészek
műterme

ezentul csakis

nagymező-utca 20. sz. a.

külön e célra berendezett saját házában,
a Fővárosi Orfeummal szemben.

Remek gyermekfényképek.

!!! Legszébb hölgyfelvételek !!!

Igen jó rum.

Litres palaczk: **Brazíliai rum** 85 kr.
Angol rum 1 frt. **Jamaika rum** 1.
számu 1 frt 15 kr. **Jamaika rum** fino-
mabb 1 frt 50 kr. Nagy pintes palaczk **bra-
zíliai rum** 1 frt 20 kr. Nagy pintes palaczk
Jamaika rum 1 frt 50 kr.

Legújabb aratásu orosz tea

fél kilo esaládi erős 2 frt, fél kilo finom Schnit-
zer keveréke 3 frt, fél kilo törmelék tea, leg-
finomabb 2 frt. Angol, ind a, Ceylon karavan
tea, kitünő minőségben. Csomagok és dobozok
kitünő teával 20, 30, 40 krajczárért és feljebb.

Vidéki rendelvények pontosan eszközöltetnek.

Schnitzer Mór

regi, jó hírnevű tea és
rum kereskedésében

a „Szerecsen”-hez,

Budapest, VI. ker., Váci-körut 9. sz.

Szerecsen-utca sarkán.



MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János

Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.



Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállitói
és szerb. kir. udv. szállitói.



Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készitenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállitói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BAYER-féle
Magyar turista-tapasz



tyukszem, bőrkéreg
és bőrkeményedés

ellen legjobb és legbiztosabb szer.
Egy eredeti tekeres 80 fill.

1 korona beküldése után bérmentve küldi az egyedüli készítő

Vöröskereszt gyógyszertár

Budapesten, Andrassy-út 84.

Kapható gyógyszertárakban és drogeriakban.

Kutschera György

utóda

Budapest, V
Aranykéz-
utca 7. sz.

Saját készítmény-
nek nagy és dús
gazdag raktára

sirkő-
lámpákban.

Kovácsolt vas és
egyéb érez fényesítése és
bronzozása. Virágkosarak
és virágvázak raktára sir-
boltokhoz, érezvirágok, ko-
szoruk minden nagyság és
minőségben, valamint ke-
resztek virágkoszorúhoz.



A női szépség!

*Az ideális szépség fön-
tartására és elérésére
a legtökéletesebb és a
legmegbízhatóbb egye-
dül a*



Blaha Lujza pipere-crème.

Mert ez teljesen ártalmatlan és zsirmentes, miért is nappali használatra, mint a toilette főkiegészítő része: estélyre, színházba, sétára menés előtt a legalkalmasabb. Ezen Blaha pipere-crème a bőrre kenve azonnal beszívódik és ez által a bőr gyengén kifeszülve, az arcz tiszta, sima, matt, halvány rózsás-fehér természetes üde zománczot kap és ezen zománcz alatt az arczbőr összes tisztatlanságai teljesen mind eltűnnek. — Kiváló jóságát legjobban igazolja nagymérvű használata, és az, hogy br. Splényiné Blaha Lujza ünnevelt nagy művésznőknek, valamint a főváros és a vidék legelőkelőbb hölgyeinek is ez a kedvenc pipere-szere. — Egy tégely 1 frt 20 kr., hozzá Blaha Lujza arczpor (crém, fehér, rózsaszinben) egy doboz 80 kr. és szappan egy darab 50 kr. Valódi minőségben kapható közvetlen a készítőnél:

dévai SZÖLLŐSY ISTVÁN

gyógyszerésznél,

Budapest, I., Krisztina-körút 120.

a ki postán titoktartás mellett is azonnal megküldi.

Raktár: Török József gyógytár, «Opera» gyógytár, «Nádor» gyógytár. Debreczenben dr. Ratschnek gyógytár. Számos kiváló hölgy hála- és elismerő-levele igazolja ezen crème páratlan jóságát.



Mulattató,

szórakoztató és tanulságos egyaránt, mert színházat, dalszarnokot, hangversenyt teremthet lakásán bárki, ha megszerzi a fonografot vagy gramofont. Mindezenfelül a fonograf még azon megbecsülhetetlen előnyt nyújtja, hogy alkalmi ünneplésekkor saját hangján mondhatja el vele felköszöntését, tréfás beszédét stbbit, melyet mindenkor emlékül meg is őrizhet. Mennyivel kedvesebb az arczképnél, ha az arany- vagy gyémántlakodalmat ünneplő házaspár, dédunokái előtt az ifjúkori, jegybenjártuk idejéből megőrzött párbeszédüket, szerelmi vallomásukat emlékezetükbe eredethűen visszavarázsolhatja, vagy ha a megöszült agg gyermekkorú csengő hangját halhatja. Száz meg száz efféle alkalmakra roppant érdekes és kedves szolgálatot tehet a fonograf. Ara már 20 koronától feljebb. Megzenésített vagy beénekelte hengerek, karénekek, tréfás kuplék, szavallatok stb. darabonként 3 kor. Első minőségű kiválóan érzékeny üres hengerek felvételre: darabonként 1 korona 60 fillér. Blaha Lujza nemzeti csalóányunk kizárólag csak a mi czégünket tüntette ki azon megtisztelő bizalmával, hogy az egész műsorát felvegyük hengereinken és így senki más nincs azon helyzetben, hogy Blaha Lujza-hengert szállithasson. Nemkülönben a magyar királyi opera és a fővárosi színházak kiváló művészeinek hengerfelvételei folyvást megjelennek nálunk.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

es. és kir. udv. hangszergyára,

Budapesten, VII., Kerepesi-út 36.

Az Edison fonograf-társaság és gramofon-társaság magyarországi képviselői.

Vér-, Ideg- és Bőrbetegségek

legajánlhatóbb szakorvosa.

Dr. Czinczár J.

egyetem. orvostudor

23 évi kórházi és magángyakorlati tapasztalatainál fogva mind eme betegségek gyógyítása tekintetében alapos, gyors és biztos gyógymódjai által fenti bajokban kiválóan ajánlható. — Ugyisint az

IDEGGYENGESÉG

alapos gyógyítását a legsikeresebben végzi.

Rendelő intézet: Budapest, VII., Kerepesi-út 14.

Rendelés: délelőtti 10-4, és este 6-8 óráig. Külön váróterem. Külön be- és kijárat. Levelekre azonnal válaszol. Gyógyszerről gondoskodik.